

**ทัศนคติต่อการวิจัยการศึกษาของบุคลากรสายวิชาการและสายสนับสนุนการศึกษา
คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล มหาวิทยาลัยมหิดล**

**Attitudes towards Educational Research of Academic Staffs and Supporting Staffs,
Faculty of Medicine, Siriraj hospital, Mahidol University.**

ภัทรพร นาคนาเกร็ด

Pattaraporn Naknagraed

นักวิชาการศึกษา ฝ่ายการศึกษา คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล มหาวิทยาลัยมหิดล

Educator Division of Medical Education, Faculty of Medicine Siriraj Hospital, Mahidol University.

Email : pattaraporn.nak@mahidol.ac.th

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาทัศนคติต่อการวิจัยการศึกษา ของบุคลากรสายวิชาการและสายสนับสนุนการศึกษา คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล 2) เปรียบเทียบทัศนคติต่อการวิจัยการศึกษาของบุคลากรสายวิชาการและสายสนับสนุนการศึกษา คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาลกับประสบการณ์ด้านวิจัยการศึกษาที่แตกต่างกัน กลุ่มตัวอย่างจำนวน 484 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ในส่วนของการวิเคราะห์ความแตกต่าง ใช้การทดสอบค่าที และการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว ผลการวิจัยปรากฏว่า

บุคลากรสายวิชาการและสายสนับสนุนการศึกษา คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุ 30 – 39 ปี การศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี ตำแหน่งเป็นสายวิชาการ ประสบการณ์ด้านวิจัยการศึกษาส่วนใหญ่ยังไม่เคยอบรมเกี่ยวกับวิจัยการศึกษา ไม่เคยมีประสบการณ์การทำวิจัยการศึกษา ไม่เคยขอรับทุนสนับสนุนงานวิจัยการศึกษา ไม่เคยนำเสนอผลงาน และไม่เคยตีพิมพ์ผลงานวิจัย ความคิดเห็นของทัศนคติต่อการวิจัยการศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 3.27) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ประโยชน์ของการวิจัยการศึกษาสำหรับอาชีพ อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 3.67) ความกังวลในการวิจัยการศึกษา อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 3.08) ทัศนคติที่ดีต่อการวิจัยการศึกษา อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 3.10) ความเกี่ยวข้องในการดำรงชีวิต อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 3.35) ความยากในการทำวิจัยการศึกษา อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 2.86) การเปรียบเทียบทัศนคติต่อการวิจัยการศึกษาของบุคลากรสายวิชาการและสายสนับสนุนการศึกษา คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาลกับประสบการณ์ด้านวิจัยการศึกษา พบว่า จำนวนครั้งของการอบรม, จำนวนงานวิจัย, บทบาทในการทำวิจัย, ประสบการณ์การเขียนขอรับทุนสนับสนุนงานวิจัย และประสบการณ์การตีพิมพ์ผลงานวิจัยที่ต่างกัน มีทัศนคติต่อการวิจัยการศึกษาแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 นั่นแสดงว่า ผู้มีประสบการณ์ด้านวิจัยการศึกษามีทัศนคติที่ดีกว่าผู้ไม่มี

ประสบการณ์ ผลการศึกษาสามารถนำไปเป็นแนวทางในการวางแผนพัฒนากระบวนการส่งเสริมประสบการณ์ด้าน
วิจัยการศึกษาเพื่อปรับทัศนคติต่อการวิจัย อันจะนำไปสู่การผลิตผลงานวิจัยต่อไป

คำสำคัญ: ทัศนคติ, วิจัยการศึกษา, ประสบการณ์ด้านวิจัยการศึกษา

Abstract

This study aims to study attitudes towards educational research of academic staffs and supporting staffs, Faculty of medicine, Siriraj Hospital and to compare attitudes towards education research of academic staffs and supporting staffs with different educational research experience. The samples were 484 people. The instruments used in research was a set of questionnaires. Data were analyzed using descriptive statistics including frequency percentage, average, standard deviation, average comparison of two groups (t-test), and a one-way analysis of variance (One-Way ANOVA). The findings are as follows:

Most academic staffs and supporting staffs were female aged 30-39 years old. Most of them graduated with postgraduate degrees working in academic positions. Most of them had no experience in educational research and never attended any educational research training and conducted educational research. In addition, most of them were never granted educational research scholarships, having no experience in research presentations or publication. In terms of their attitudes towards educational research, the overall average was at a high level (Mean = 3.27). Considering each aspect, it was found that the educational research usefulness for profession was at a high level (Mean = 3.67), followed by educational research anxiety which was at a moderate level (Mean = 3.08), positive attitudes toward educational research which was at a moderate level (Mean = 3.10), the relevance to life which was at a moderate level (Mean = 3.35), and the educational research difficulty which was at a moderate level (Mean = 2.86), respectively. The comparison of attitudes towards education research of academic staffs and supporting staffs with different educational research experience showed that the amount of training, the amount of research, the role of research, experience in writing research proposal for scholarship approval and different experience in publishing research displayed a statistical significance level of 0.05. The results of this study could be used as a guideline for the enhancement of staffs' experience in educational research in order to adjust the attitudes towards research, encouraging them to conduct further research. .

Keywords: Attitudes, Education research, Educational research experience

1. บทนำ

การวิจัยทางการศึกษา เป็นวิธีการหาคำตอบที่เกี่ยวข้องในทางการศึกษา โดยนำเอาระเบียบวิธีการทางวิทยาศาสตร์มาประยุกต์ใช้ เพื่อให้ได้ข้อสรุปเป็นที่น่าเชื่อถือได้ (เพ็ญศรี เศรษฐวงศ์, 2544) จึงก่อให้เกิดประโยชน์ อาทิ เช่น การศึกษาเกี่ยวกับเทคนิคการสอน ทำให้ทราบว่าเทคนิคการสอนที่ต่างกันนั้น ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ

ผู้เรียน แตกต่างกันไปอย่างไร นอกจากนี้การวิจัยทางการศึกษายังช่วยให้การจัดการศึกษามีประสิทธิภาพสูงสุดจากการได้ความรู้และความเข้าใจต่างๆ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา ทำให้นักลกรทางการศึกษานั้นสามารถที่จะจัดการศึกษาให้มีประสิทธิภาพสูงสุดได้ ซึ่งคณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล มีการกำหนดยุทธศาสตร์ความเป็นเลิศด้านการวิจัยและบริการวิชาการ (Research & Academic Excellence) โดยมีนโยบายด้านการศึกษาในการพัฒนารูปแบบและแนวทางการศึกษาแพทยศาสตร์และวิทยาศาสตร์ชีวภาพ/สุขภาพ เพื่อเพิ่มคุณภาพบัณฑิตโดยอาศัยกระบวนการวิจัยด้านการศึกษา ฝ่ายการศึกษา คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาลจึงมีบทบาทและภารกิจเกี่ยวกับการจัดและส่งเสริมการศึกษา ค้นคว้าและวิจัย เพื่อแสวงหาองค์ความรู้ใหม่ๆ มาปรับปรุงและพัฒนางานด้านการศึกษา ครอบคลุมถึงเป้าหมายในการเพิ่มผลงานวิจัยทางการศึกษา เพื่อความเป็นเลิศด้านการวิจัยด้วย แต่ในปัจจุบันจำนวนผลงานวิจัยด้านการศึกษาของคณะฯ มีประมาณ 10 เรื่อง/ปี (ข้อมูลจากรายงานผลการขอทุนวิจัยการศึกษา ปี 2559) ซึ่งปัญหาและอุปสรรคของการวิจัยทางการศึกษานั้น ส่วนหนึ่งมาจากทัศนคติต่อการวิจัย ประสบการณ์ ความรู้ แรงจูงใจ ดังที่ วรพล จรุงวัฒนิชกุล (2556) ได้ศึกษาทัศนคติและอุปสรรคที่มีผลกระทบต่องานวิจัยของแพทย์ประจำบ้านในโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ พบว่า ปัญหาสำคัญที่เป็นอุปสรรคต่อการทำวิจัยในแพทย์ประจำบ้าน ได้แก่ ความรู้สถิติและการประยุกต์ใช้ เวลาไม่เพียงพอและการคิดหัวข้องานวิจัย แพทย์ประจำบ้านส่วนใหญ่มีเป้าหมายในการทำวิจัยเพื่อให้สำเร็จการศึกษา โดยมีแรงจูงใจหลัก คือต้องการสร้างเสริมประสบการณ์วิจัย นอกจากนี้ สุนิสา ฉัตรมงคลชาติ และคณะฯ (2551) ได้ทำการศึกษาทัศนคติ ปัญหาและอุปสรรคในการสร้างงานวิจัยแพทยศาสตรศึกษาของนักวิชาการศึกษา พบว่า ทัศนคติของนักวิชาการศึกษาต่อการทำวิจัยมีดังนี้ 1) มีประโยชน์ทำให้คิดอย่างมีขั้นตอน สามารถคิดวิเคราะห์ กระตุ้นให้เกิดความคิดใหม่ ๆ สามารถนำงานวิจัยมาแก้ปัญหาและพัฒนางานที่ทำ 2) ทำท่าย หากทำสำเร็จทำให้เกิดความภาคภูมิใจ 3) เป็นงานที่ทำได้ยาก 4) เครียด เป็นภาระ 5) ไม่มั่นใจ นึกไม่ถึง โดยปัญหาและอุปสรรคที่พบคือ 1) ไม่มีเวลา 2) ขาดความรู้ 3) ขาดที่ปรึกษา 4) การคิดหัวข้อวิจัย 5) ขาดความต่อเนื่องในการทำงานวิจัยให้สำเร็จ 6) ขาดแรงจูงใจ 7) ไม่ทราบแหล่งค้นคว้าข้อมูลที่เกี่ยวข้อง ดังนั้น ในการศึกษาการแสดงออกในพฤติกรรมของมนุษย์นั้น จึงจำเป็นต้องศึกษาทัศนคติ เนื่องจากทัศนคติถือเป็นปัจจัยหนึ่งที่สามารถกระตุ้นการแสดงออกซึ่งพฤติกรรมของมนุษย์ได้ โดยธรรมชาติของทัศนคติเกิดจากการเรียนรู้และประสบการณ์ของบุคคล เป็นความรู้สึกที่สะสมมานาน ซึ่งเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมของบุคคลโดยทั่วไปได้ และสามารถถ่ายทอดออกไปสู่คนอื่น ๆ ได้ แต่ทัศนคตินั้นสามารถเปลี่ยนแปลงได้

ด้วยเหตุผลนี้ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาประสบการณ์และทัศนคติต่อการวิจัยการศึกษาของบุคลากรสายวิชาการและสายสนับสนุน คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล เพื่อนำผลการวิจัยไปเป็นแนวทางในพัฒนาศักยภาพทางด้านการศึกษา และกระตุ้นให้เกิดพฤติกรรมเชิงบวกกับการวิจัยการศึกษาของอาจารย์และบุคลากรทางการศึกษาต่อไป

2. วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาทัศนคติต่อการวิจัยการศึกษาของบุคลากรสายวิชาการและสายสนับสนุนการศึกษา คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล
2. เพื่อเปรียบเทียบทัศนคติต่อการวิจัยการศึกษาของบุคลากรสายวิชาการและสายสนับสนุนการศึกษา คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาลกับประสบการณ์ด้านวิจัยการศึกษาที่แตกต่างกัน

3. อุปกรณ์และวิธีการ / วิธีดำเนินการวิจัย

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากร คือ บุคลากรสายวิชาการและสายสนับสนุนการศึกษา ในคณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล มหาวิทยาลัยมหิดล ปีงบประมาณ 2560 จำนวน 1,191 คน เป็นสายวิชาการ 939 คน สายสนับสนุนการศึกษา 252 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในครั้งนี้จำนวนทั้งหมด 752 คน ผู้วิจัยกำหนดขนาดตัวอย่างโดยใช้โปรแกรม G*power โดยกำหนดการวิเคราะห์ข้อมูลที่ใช้สถิติ ANOVA ค่า effect size 0.15 alpha = 0.05 และ power 0.9 (Faul, Erdfelder, Lang, & Buchner, 2007) ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 470 คน และในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการส่งแบบสอบถามทาง e-mail และในกลุ่มตัวอย่างที่ผู้วิจัยไม่สามารถติดต่อได้โดยตรง ซึ่งพบว่า Response Rate ค่อนข้างต่ำ จึงเพิ่มจำนวนตัวอย่างให้มากขึ้นอีก ร้อยละ 60 และคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น ตามสัดส่วนของกลุ่มประชากร

3.2 เครื่องมือที่ใช้วิจัย

แบบสอบถามประสพการณ์และทัศนคติต่อการวิจัยการศึกษา แบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ 1) ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม 2) ประสพการณ์ด้านวิจัยการศึกษา (Checklist) 3) ทัศนคติต่อการวิจัยการศึกษา จำนวน 30 ข้อ แบ่งเป็น 5 ด้าน ได้แก่ 1) ประโยชน์ของการวิจัยการศึกษาสำหรับอาชีพ 9 ข้อ 2) ความกังวลในการวิจัยการศึกษา 8 ข้อ 3) ทัศนคติที่ดีต่อการวิจัยการศึกษา 7 ข้อ 4) ความเกี่ยวข้องในการดำรงชีวิต 3 ข้อ 5) ความยากในการทำวิจัยการศึกษา 3 ข้อ ซึ่งลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating scale) ของลิเคิร์ต (Likert) โดยในแบบสอบถามได้กำหนดคะแนนความรู้สึกเห็นด้วยไว้เป็นช่วง คือ มีความรู้สึกเห็นด้วยในระดับมากที่สุด เท่ากับ 5, ระดับมาก เท่ากับ 4, ระดับปานกลาง เท่ากับ 3, ระดับน้อย เท่ากับ 2, ระดับน้อยที่สุด เท่ากับ 1

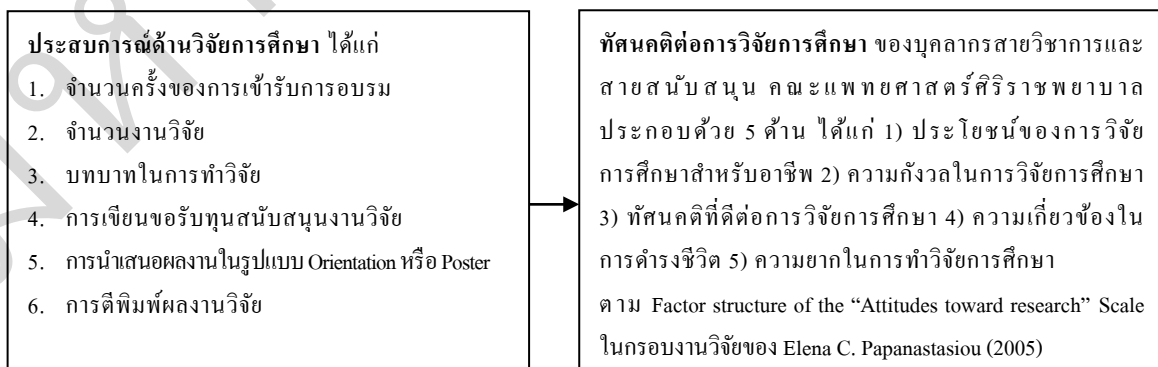
การแปลความหมายของค่าเฉลี่ย คือ 4.50 ถึง 5.00 หมายถึง มีความคิดเห็น/ทัศนคติในระดับมากที่สุด

3.50 ถึง 4.49 หมายถึง มีความคิดเห็น/ทัศนคติในระดับมาก

2.50 ถึง 3.49 หมายถึง มีความคิดเห็น/ทัศนคติในระดับปานกลาง

1.50 ถึง 2.49 หมายถึง มีความคิดเห็น/ทัศนคติในระดับน้อย

1.00 ถึง 1.49 หมายถึง มีความคิดเห็น/ทัศนคติในระดับน้อยที่สุด

รูปที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

3.3 ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

3.3.1 ผู้วิจัยศึกษางานวิจัยในอดีตเกี่ยวกับประสบการณ์และทัศนคติต่อการวิจัยการศึกษา

3.3.2 ผู้วิจัยพัฒนาแบบสอบถามมาจากของ Elena C. Papanastasiou (2005) ซึ่งแปลแบบสอบถามด้วยวิธีการแปลย้อนกลับ (back translation) โดยผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน คือ ดร.เกียรติยศ กุลเดชชัยชาญ อาจารย์ประจำสำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, อาจารย์กุลภักดิ์ กองสุวรรณกุล อาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ปัจจุบันกำลังศึกษาระดับปริญญาเอก ที่มหาวิทยาลัยเลสเตอร์ ประเทศอังกฤษ โดยได้รับทุนจาก Educational Testing Service และคุณอรุณี ลีศิริชัยกุล นักวิชาการศึกษานโยบาย การดำรงตำแหน่งหัวหน้าฝ่ายศึกษาคณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล คุณวุฒิศิลปศาสตรบัณฑิต (ภาษาอังกฤษ) เกียรตินิยมอันดับ 1 มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

3.3.3 ผู้วิจัยตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาของผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน ได้แก่ ผศ. นพ.สุประพัฒน์ สนใจ พานิชย์, อ.นพ.ยอดยิ่ง แดงประไพ และ ผศ. พญ. กษณา รัชมณี โดยกำหนดที่ค่า IOC สูงกว่า 0.5 ถือว่าเป็นข้อคำถามที่ยอมรับได้

3.3.4 ผู้วิจัยทดสอบหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยไปทดลองใช้ (Try Out) ใช้สัมประสิทธิ์อัลฟาครอนบาค เกณฑ์ 0.8 ขึ้นไป (ลิน พันธุ์พินิจ, 2551) ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ 0.875 ตัวแปรประสบการณ์ด้านการวิจัยการศึกษา เท่ากับ 0.852 ตัวแปรทัศนคติต่อการวิจัยการศึกษา ด้านประโยชน์ของการวิจัยการศึกษา เท่ากับ 0.927 ด้านความกังวลในการวิจัยการศึกษา เท่ากับ 0.985 ด้านทัศนคติที่ดีต่อการวิจัยการศึกษา เท่ากับ 0.895 ด้านความเกี่ยวข้องในการดำรงชีวิต เท่ากับ 1.000 และด้านความยากในการทำวิจัยการศึกษา เท่ากับ 0.880

3.3.5 ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูล โดยส่งเอกสาร ไปยังต้นสังกัด และทาง e-mail

3.3.6 ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูล และดำเนินการวิเคราะห์แบบสอบถาม

3.4 วิเคราะห์ข้อมูล

3.4.1 สถิติเชิงบรรยาย ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ใช้สำหรับวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป และประสบการณ์ด้านวิจัยการศึกษา และใช้ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) วิเคราะห์ระดับทัศนคติต่อการวิจัยการศึกษา

3.4.2 สถิติเชิงเปรียบเทียบ เพื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบระหว่างประสบการณ์ด้านการวิจัยของบุคลากรสายวิชาการและสายสนับสนุนกับทัศนคติต่อการวิจัยการศึกษา ใช้สถิติ t-test เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของ 2 กลุ่ม และใช้ f-test เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยที่มีมากกว่า 2 กลุ่ม โดยวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way Analysis of Variance) โดยวิธีการของ LSD (LSD post hoc comparison)

4. ผลการวิจัย

ได้รับแบบสอบถามกลับคืนมา จำนวน 484 ตัวอย่าง เมื่อเทียบกับจำนวนกลุ่มตัวอย่าง ที่คำนวณโดยใช้โปรแกรม G*power ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 470 คน จึงหยุดเก็บ ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 64.36 ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 66.5) อายุ 30-39 ปี (ร้อยละ 49.4) ระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี (ร้อยละ 66.7) สังกัดหน่วยงานของภาควิชา (ร้อยละ 83.8) ประเภทตำแหน่งเป็นสายวิชาการ (ร้อยละ 69.4) มีประสบการณ์การทำงาน 10 ปี ขึ้นไป (ร้อยละ 49.7) ประสบการณ์ด้านวิจัยการศึกษา ส่วนใหญ่ยังไม่เคยอบรมเกี่ยวกับการทำวิจัยการศึกษา (ร้อยละ 55.4) และยังไม่เคยมีประสบการณ์การทำวิจัยการศึกษา (ร้อยละ 67.8) จากผู้ที่มีประสบการณ์พบว่า ส่วนใหญ่มีบทบาทในการทำวิจัยการศึกษา เป็นผู้ร่วม

วิจัย (ร้อยละ 17.8) และไม่เคยขอรับทุนสนับสนุนงานวิจัยการศึกษา (ร้อยละ 90.5) ไม่เคยมีประสบการณ์นำเสนอผลงาน (ร้อยละ 89.7) และไม่เคยมีประสบการณ์ตีพิมพ์ผลงานวิจัย (ร้อยละ 89.5) ซึ่งข้อค้นพบจากการวิจัยสรุปได้ดังนี้

ตารางที่ 1 แสดงผลการวิเคราะห์ทัศนคติต่อการวิจัยการศึกษา

ทัศนคติต่อการวิจัยการศึกษา	ค่าเฉลี่ย	S.D.	แปลค่า
ด้านประโยชน์ของการวิจัยการศึกษาสำหรับอาชีพ	3.67	0.818	มาก
ด้านความกังวลในการวิจัยการศึกษา	3.08	0.965	ปานกลาง
ด้านทัศนคติที่ดีต่อการวิจัยการศึกษา	3.10	0.610	ปานกลาง
ด้านความเกี่ยวข้องในการดำรงชีวิต	3.35	0.886	ปานกลาง
ด้านความยากในการทำวิจัยการศึกษา	2.86	0.977	ปานกลาง
โดยรวม	3.27	0.463	ปานกลาง

จากตารางที่ 1 พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ด้านที่มีระดับทัศนคติมากที่สุดคือ ด้านประโยชน์ของการวิจัยการศึกษาสำหรับอาชีพ ด้านความเกี่ยวข้องในการดำรงชีวิต ด้านทัศนคติที่ดีต่อการวิจัยการศึกษา ด้านความกังวลในการวิจัยการศึกษา และด้านความยากในการทำวิจัยการศึกษา ตามลำดับ

ทัศนคติต่อการวิจัยการศึกษาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านประโยชน์ของการวิจัยการศึกษาสำหรับอาชีพที่มีทัศนคติมากที่สุดคือ วิจัยด้านการศึกษาอันควรอย่างยิ่งที่จะมีการฝึกอบรม (M = 4.02) ทัศนคติน้อยที่สุดคือ ฉันจะใช้งานวิจัยการศึกษาเพื่อมุ่งไปสู่ความก้าวหน้าในวิชาชีพของฉัน (M = 3.32) ด้านความกังวลในการวิจัยการศึกษา ทัศนคติมากที่สุดคือ การทำวิจัยการศึกษาทำให้ฉันกลัวตื่นตระหนก (M = 3.40) ทัศนคติน้อยที่สุดคือฉันรู้สึกไม่แน่ใจเกี่ยวกับการวิเคราะห์ข้อมูลงานวิจัย (M = 2.84) ด้านทัศนคติที่ดีต่อการวิจัยการศึกษา ทัศนคติมากที่สุดคือ คนส่วนใหญ่ได้รับประโยชน์จากงานวิจัยการศึกษา (M = 3.52) ทัศนคติน้อยที่สุดคือ ฉันสนุก/เพลิดเพลินกับการทำวิจัยการศึกษา (M = 2.83) ด้านความเกี่ยวข้องในการดำรงชีวิต ทัศนคติมากที่สุดคือ กระบวนการคิดที่มีแบบแผนตามกระบวนการวิจัยมีบทบาทสำคัญในชีวิตประจำวันหรือในการทำงานของฉัน (M = 3.51) ทัศนคติน้อยที่สุดคือ ฉันใช้ประโยชน์จากวิจัยการศึกษาในชีวิตประจำวันหรือในการทำงานของฉัน (M = 3.15) ด้านความยากในการทำวิจัยการศึกษา ทัศนคติมากที่สุดคือ ฉันทำผิด/เข้าใจผิดบ่อยเกี่ยวกับ การวิจัยด้านการศึกษา (M = 3.04) ทัศนคติน้อยที่สุดคือ ฉันมีปัญหาทางการคำนวณ/สถิติเพื่อการวิจัย (M = 2.62)

ตารางที่ 2 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยทัศนคติต่อการวิจัยการศึกษากับประสบการณ์ด้านวิจัยการศึกษาที่แตกต่างกัน

ประสบการณ์ด้านวิจัยการศึกษา		ค่าเฉลี่ย	S.D.	F/t	Sig. (2-tailed)
จำนวนครั้งของการเข้ารับการอบรม	1 ครั้ง	3.25	.500	3.378*	.005
	2 ครั้ง	3.41	.399		
	3 ครั้ง	3.29	.417		
	4 ครั้ง	3.45	.384		
	5 ครั้ง	3.63	.352		
	ไม่เคย	3.21	.464		
จำนวนงานวิจัย	1 ครั้ง	3.31	.441	2.333*	.041
	2 ครั้ง	3.30	.455		
	3 ครั้ง	3.21	.490		

ประสบการณ์ด้านวิจัยการศึกษา		ค่าเฉลี่ย	S.D.	F/t	Sig. (2-tailed)
	4 ครั้ง	3.17	.215		
	5 ครั้ง	3.52	.338		
	ไม่เคย	3.23	.475		
บทบาทในการทำวิจัย	หัวหน้าโครงการวิจัย	3.40	.504	3.834*	.022
	ผู้ร่วมวิจัย	3.21	.405		
	ไม่เคย	3.25	.465		
การเขียนขอรับทุนสนับสนุนงานวิจัย	เคย	3.38	.377	2.016*	.024
	ไม่เคย	3.26	.471		
การนำเสนอผลงานในรูปแบบ Orientation หรือ Poster	1 ครั้ง	3.36	.448	.895	.484
	2 ครั้ง	3.28	.592		
	3 ครั้ง	3.50	.441		
	4 ครั้ง	3.34	.300		
	5 ครั้ง	3.63	.374		
	ไม่เคย	3.25	.462		
การตีพิมพ์ผลงานวิจัยการศึกษา	1 ครั้ง	3.58	.397	2.893*	.014
	2 ครั้ง	3.30	.548		
	3 ครั้ง	3.11	.661		
	4 ครั้ง	3.39	.230		
	5 ครั้ง	3.50	.576		
	ไม่เคย	3.24	.458		

*P<0.05

จากตารางที่ 2 พบว่า จำนวนครั้งของการเข้ารับการอบรม จำนวนงานวิจัย บทบาทในการทำวิจัย ประสบการณ์ การเขียนขอรับทุนสนับสนุนงานวิจัย และจำนวนครั้งของการตีพิมพ์ผลงานวิจัยการศึกษาที่แตกต่างกันมีทัศนคติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ซึ่งจะต้องมีการทดสอบรายคู่ต่อไป ส่วนจำนวนครั้งของการนำเสนอ ผลงานในรูปแบบ Orientation หรือ Poster ที่แตกต่างกันมีทัศนคติไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ตารางที่ 3 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยทัศนคติต่อการวิจัยการศึกษารายคู่ ตามจำนวนครั้งของการเข้ารับการอบรม

จำนวนครั้งของ การเข้ารับการอบรม	ค่าเฉลี่ย	จำนวนครั้งของการเข้ารับการอบรม					
		1	2	3	4	5	ไม่เคย
1 ครั้ง	3.25	-	.060	.636	.129	.009*	.520
2 ครั้ง	3.41		-	.207	.771	.149	.011*
3 ครั้ง	3.29			-	.245	.025*	.305
4 ครั้ง	3.45				-	.323	.063
5 ครั้ง	3.63					-	.003*
ไม่เคย	3.21						-

*P<0.05

จากตารางที่ 3 พบว่า ค่าเฉลี่ยทัศนคติต่อการวิจัยการศึกษา ระหว่างจำนวนการเข้ารับการอบรม 1 ครั้ง แตกต่างกับจำนวน 5 ครั้ง การเข้ารับการอบรม 2 ครั้ง แตกต่างกับไม่เคย เข้ารับการอบรม 3 ครั้ง แตกต่างกับจำนวน 5 ครั้ง และการเข้ารับการอบรม 5 ครั้ง แตกต่างกับไม่เคย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ตารางที่ 4 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยทัศนคติต่อการวิจัยการศึกษารายคู่ ตามจำนวนงานวิจัย

จำนวนครั้งของงานวิจัย	ค่าเฉลี่ย	จำนวนครั้งของงานวิจัย					ไม่เคย
		1	2	3	4	5	
1 ครั้ง	3.31	-	.954	.459	.462	.044*	.214
2 ครั้ง	3.31		-	.503	.489	.053	.325
3 ครั้ง	3.22			-	.850	.034	.886
4 ครั้ง	3.18				-	.075	.748
5 ครั้ง	3.53					-	.002*
ไม่เคย	3.24						-

*P<0.05

จากตารางที่ 4 พบว่า ค่าเฉลี่ยทัศนคติต่อการวิจัยการศึกษาระหว่างจำนวนงานวิจัย 1 ครั้ง แตกต่างกับจำนวนงานวิจัย 5 ครั้ง และจำนวนงานวิจัย 5 ครั้ง แตกต่างกับไม่เคยทำวิจัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ตารางที่ 5 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยทัศนคติต่อการวิจัยการศึกษารายคู่ ตามบทบาทในการทำวิจัย

บทบาทในการทำวิจัย	ค่าเฉลี่ย	บทบาทในการทำวิจัย		
		หัวหน้าโครงการวิจัย	ผู้ร่วมวิจัย	ไม่เคยทำ
หัวหน้าโครงการวิจัย	3.40	-	.012*	.011*
ผู้ร่วมวิจัย	3.21		-	.565
ไม่เคยทำ	3.25			-

*P<0.05

จากตารางที่ 5 พบว่า ค่าเฉลี่ยทัศนคติต่อการวิจัยการศึกษา ระหว่างบทบาทในการทำวิจัยเป็นหัวหน้าโครงการวิจัย แตกต่างกับผู้ร่วมวิจัย และหัวหน้าโครงการวิจัยแตกต่างกับผู้ไม่เคยทำวิจัยการศึกษาย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ตารางที่ 6 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยทัศนคติต่อการวิจัยการศึกษารายคู่ ตามการตีพิมพ์ผลงานวิจัยการศึกษา

จำนวนครั้งของการตีพิมพ์ผลงานวิจัย	ค่าเฉลี่ย	จำนวนครั้งของการตีพิมพ์ผลงานวิจัยการศึกษา					ไม่เคย
		1	2	3	4	5	
1 ครั้ง	3.59	-	.053	.091	.485	.759	.000*
2 ครั้ง	3.31		-	.496	.770	.500	.595
3 ครั้ง	3.11			-	.456	.299	.611
4 ครั้ง	3.39				-	.769	.587
5 ครั้ง	3.50					-	.339
ไม่เคย	3.25						-

*P<0.05

จากตารางที่ 6 พบว่า ค่าเฉลี่ยทัศนคติต่อการวิจัยการศึกษา ระหว่างจำนวนการตีพิมพ์ผลงานวิจัยการศึกษา 1 ครั้ง แตกต่างกับไม่เคยตีพิมพ์ผลงานวิจัยการศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

5. การอภิปรายผล

จากข้อมูลประสพการณ์ด้านวิจัยการศึกษาของบุคลากรสายวิชาการและสายสนับสนุนการศึกษา พบว่า ส่วนใหญ่ไม่เคยอบรมเกี่ยวกับวิจัยการศึกษา ไม่เคยทำวิจัยการศึกษา ไม่เคยขอทุน ไม่เคยนำเสนอผลงาน และไม่เคยตีพิมพ์ ซึ่งจากข้อมูลของผู้ที่เคยมีประสพการณ์ทำวิจัยการศึกษาจะเห็นว่าส่วนใหญ่เป็นผู้ร่วมวิจัย มีเพียง 70 คน ที่เป็นหัวหน้าโครงการวิจัย แสดงว่ามีจำนวนงานวิจัยประมาณ 70 เรื่อง แต่มีผู้ที่เคยขอทุนวิจัยเพียง 46 คน อาจเพราะบุคลากรไม่ทราบว่ามีทุนสนับสนุน หรืออาจคิดว่า การขอทุนเป็นเรื่องยุ่งยาก จึงไม่ขอมาขอทุน ดังนั้นควรมีการประชาสัมพันธ์ให้บุคลากรทราบถึงทุนสนับสนุน และชี้ให้เห็นถึงประโยชน์การขอทุนให้มากยิ่งขึ้น รวมถึงมีการจัดอบรมพัฒนาบุคลากรด้านการวิจัยการศึกษาเพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับการทำวิจัย การขอทุน รวมถึงการเผยแพร่ผลงานด้วย

ทัศนคติต่อการวิจัยการศึกษาของบุคลากรสายวิชาการและสายสนับสนุนการศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง นั้นเพราะส่วนใหญ่คิดว่างานวิจัยการศึกษานั้นมีประโยชน์สำหรับอาชีพ มีความเกี่ยวข้องข้องในการดำรงชีวิต ถือว่ามีทัศนคติที่ดีต่อการวิจัยการศึกษาเพียงแต่รู้สึกว่าการทำวิจัยการศึกษายาก จึงทำให้เกิดความกังวล เมื่อพิจารณารายด้าน พบประเด็นที่น่าสนใจ คือ ด้านประโยชน์ของการวิจัยการศึกษาสำหรับอาชีพ ส่วนใหญ่มีความต้องการให้มีการฝึกอบรมด้านวิจัยการศึกษา เพราะรู้สึกว่าการวิจัยการศึกษามีคุณค่ามาก เป็นประโยชน์สำหรับวิชาชีพ แต่กลับเห็นว่า ใช้งานวิจัยการศึกษาเพื่อมุ่งไปสู่ความก้าวหน้าในวิชาชีพได้ไม่มากเท่าที่ควร เห็นได้จากค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดในด้านนี้ นั่นแสดงว่า อาจารย์แพทย์ส่วนใหญ่มุ่งเน้นทำวิจัยทางการแพทย์เพื่อเพิ่มตำแหน่งทางวิชาชีพ และมีหลายคนรู้สึกว่าการทำวิจัยด้านการศึกษาไม่สามารรถก้าวหน้าในวิชาชีพของตนได้เท่าที่ควร อาจเพราะอาจารย์ยังไม่เข้าใจว่าการวิจัยการศึกษาเป็นหนทางหรือกลวิธีที่ช่วยพัฒนางานหรือการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพที่ดีอย่างแท้จริง จึงไม่ได้ปรับการทำงานวิจัยให้สอดคล้องผสมผสานไปกับงาน และด้านทัศนคติที่ดีต่อการวิจัยการศึกษา ส่วนใหญ่คิดว่าได้รับประโยชน์จากงานวิจัยการศึกษา เนื่องจากมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากเพียงประเด็นเดียว แต่ยังไม่เห็นแนวโน้มที่จะศึกษารายละเอียด/วิธีการต่างๆ ของการวิจัยการศึกษา อาจเพราะคิดว่าวิจัยการศึกษาไม่ได้เป็นสิ่งที่น่าสนใจ ยังไม่ได้ใช้ประโยชน์จากวิจัยการศึกษาในชีวิตประจำวันหรือในการทำงาน ไม่เห็นประโยชน์ในวิชาชีพเท่าที่ควร ดังนั้น ควรเสริมแรงจูงใจหรือแรงกระตุ้นที่ดีต่อการวิจัยการศึกษา เพื่อผลักดันให้เกิดการทำวิจัยการศึกษา ดังที่ ชิตยา สุวรรณษา (2517) ได้กล่าวว่า ทัศนคติเป็นผู้วางแนวหรือทิศทางให้แรงจูงใจ และแรงจูงใจเป็นผู้กำหนดพฤติกรรมอีกทอดหนึ่ง นอกจากนี้ สุนิสา ฉัตรมงคลชาติ และคณะฯ (2551) ได้ทำการศึกษาทัศนคติ ปัญหาและอุปสรรคในการสร้างงานวิจัยแพทยศาสตรศึกษาของนักวิชาการศึกษา พบหนึ่งในปัญหาและอุปสรรคคือ ขาดแรงจูงใจ ส่วนด้านความกังวลในการวิจัยการศึกษา และด้านความยากในการทำวิจัยการศึกษา พบว่า ทุกประเด็นอยู่ในระดับปานกลาง นั้นแสดงว่า ส่วนใหญ่รู้สึกไม่แน่ใจเกี่ยวกับการวิเคราะห์ข้อมูลงานวิจัย และคิดว่าวิจัยการศึกษาเป็นศาสตร์ที่มีความสลับซับซ้อน ยุ่งยาก และยากจะเข้าใจ มีปัญหาทางการคำนวณ/สถิติเพื่อการวิจัย ซึ่งสอดคล้องกับ สุนิสา ฉัตรมงคลชาติ และคณะฯ (2551) ได้ทำการศึกษาทัศนคติของนักวิชาการศึกษาต่อการทำวิจัยว่าเป็นงานที่ทำได้ยาก ทำให้รู้สึกเครียด เป็นภาวะ โดยปัญหาและอุปสรรค ที่พบคือ ขาดความรู้ นอกจากนี้ วรพล จรูญวุฒิขกุล (2556) ได้ศึกษาทัศนคติและอุปสรรคที่มี

ผลกระทบต่องานวิจัยของแพทย์ประจำบ้าน ในโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ พบว่า ปัญหาสำคัญที่เป็นอุปสรรคต่อการทำวิจัยในแพทย์ประจำบ้าน ได้แก่ ความรู้สถิติและการประยุกต์ใช้ เวลาไม่เพียงพอและการคิดหัวข้องานวิจัย

การเปรียบเทียบทัศนคติต่อการวิจัยการศึกษาของบุคลากรสายวิชาการและสายสนับสนุนการศึกษา คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาลกับประสบการณ์ด้านวิจัยการศึกษา พบว่า จำนวนครั้งของการอบรม, จำนวนงานวิจัย, บทบาทในการทำวิจัย ประสบการณ์การเขียนขอรับทุนสนับสนุนงานวิจัย และประสบการณ์การตีพิมพ์ผลงานวิจัยที่ต่างกัน มีทัศนคติต่อการวิจัยการศึกษาแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 พบประเด็นที่น่าสนใจ คือ ค่าเฉลี่ยทัศนคติต่อการวิจัยการศึกษาของผู้มีประสบการณ์อบรม, ทำวิจัย หรือนำเสนอผลงานวิจัยทางการศึกษาจะสูงกว่าผู้ที่ไม่เคยมีประสบการณ์ต่างๆ นั้นแสดงว่า ประสบการณ์การดำเนินการวิจัยการศึกษามีผลต่อทัศนคติต่อวิจัยการศึกษา กล่าวคือยังมีประสบการณ์มากทัศนคติก็มากตามไปด้วย ดังที่ สก็ด สุนทรเสถียร (2531) กล่าวถึง ทัศนคติที่เชื่อมโยงไปถึงพฤติกรรมของบุคคลว่า ทัศนคติ เป็นความสลับซับซ้อนของความรู้สึก หรือการมีอคติของบุคคล ในการที่จะสร้างความพร้อมที่จะกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ตามประสบการณ์ของบุคคลนั้นที่ได้รับมา นอกจากนี้ John B. Kidd และ John R. Seiler (2012) ได้กล่าวถึงผลกระทบจากการประสบการณ์การวิจัยระดับปริญญาตรี และทัศนคติที่มีต่อการวิจัยว่า การมีส่วนร่วมในโปรแกรมของประสบการณ์การวิจัยในช่วงฤดูร้อนอาจส่งเสริมให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในทัศนคติต่อการวิจัยในระดับปริญญาตรีได้ และ Gibson (2000) ได้กล่าวว่า ทัศนคติเป็นตัวที่ตัดสินพฤติกรรมเป็นความรู้สึกเชิงบวกหรือเชิงลบ และสามารถเรียนรู้ หรือจัดการได้โดยบุคคลนั้นใช้ประสบการณ์ นอกจากนี้ ยังพบประเด็นที่น่าสนใจ คือ การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยทัศนคติต่อการวิจัยการศึกษาของบุคลากรสายวิชาการและสายสนับสนุนการศึกษา ระหว่างจำนวนการตีพิมพ์ผลงานวิจัยการศึกษา 1 ครั้ง แตกต่างกับไม่เคยตีพิมพ์ผลงานวิจัยการศึกษา นั้นแสดงว่า ประสบการณ์การตีพิมพ์ผลงานวิจัยการศึกษามีทัศนคติที่ดีกว่าผู้ไม่เคยตีพิมพ์ผลงานวิจัย ดังนั้นควรส่งเสริมให้มีการตีพิมพ์ผลงานวิจัยเพื่อเป็นการเผยแพร่ผลงานวิจัยการศึกษา ดังที่ กษกร เกียรติศรีศรีและสุวิมล ว่องวาณิช (2555) ได้กล่าวว่า ครูต้องเข้าใจเหตุผลของการเผยแพร่ผลงานเพื่อการเป็นแรงบันดาลใจและเป็นตัวอย่างการทำวิจัยแก่ผู้อื่น เพราะการเผยแพร่งานวิจัยเป็นหนทางของการเสริมสร้างองค์ความรู้ แต่ยังมีครูอีกมากที่ไม่เผยแพร่ผลงานวิจัยเพราะกลัวถูกลอกผลงานซึ่งเป็นการเข้าใจที่ผิดที่ควรแก้ไข

6. บทสรุป

งานวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ เพื่อศึกษาทัศนคติต่อการวิจัยการศึกษาของบุคลากรสายวิชาการและสายสนับสนุนการศึกษา คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล และเปรียบเทียบทัศนคติต่อการวิจัยการศึกษากับประสบการณ์ด้านวิจัยการศึกษาที่ต่างกัน กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 752 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามซึ่งพัฒนาขึ้นมาจากของ Elena C. Papanastasiou (2005) ผลการวิจัยสรุปได้ว่า ทัศนคติต่อการวิจัยการศึกษาของบุคลากรสายวิชาการและสายสนับสนุนการศึกษา คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และผลการเปรียบเทียบทัศนคติต่อการวิจัยการศึกษากับประสบการณ์ด้านวิจัยการศึกษาที่ต่างกัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 การวิจัยมีข้อจำกัด คือ จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนครั้งของการนำเสนอผลงานวิจัยและตีพิมพ์ผลงานน้อย ส่งผลต่อการวิเคราะห์ข้อมูลอาจเกิดความคลาดเคลื่อน (error) ที่เกิดขึ้นจากลักษณะของกลุ่มตัวอย่างได้ ทำให้ผลการวิจัยอาจไม่สมบูรณ์ หรือมีความบกพร่องในบางประเด็น ควรพิจารณาข้อจำกัดดังกล่าว ข้อเสนอแนะเพื่อการนำผลการวิจัยไปใช้

คือ ควรมีการกระตุ้นให้เกิดทำวิจัยการศึกษาและเผยแพร่ผลงานวิจัย อาทิ ค่าตอบแทนผู้ทำวิจัยหรือผู้เผยแพร่ผลงาน จัดอบรมพัฒนาความรู้ด้านทำวิจัยการศึกษา และมีการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับทุนสนับสนุนการทำวิจัย และการเผยแพร่ผลงานวิจัย นอกจากนี้สถาบันควรผลักดันและส่งเสริมให้การทำวิจัยการศึกษามีความก้าวหน้าในวิชาชีพ ข้อเสนอแนะเพื่อการทำวิจัยครั้งต่อไปนี้ คือ ควรศึกษาเพิ่มถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่ส่งผลถึงกัน หรือเชื่อมโยงความสัมพันธ์กัน และควรศึกษาเพิ่มถึงแรงจูงใจเชิงบวกที่ส่งผลต่อทัศนคติ เพื่อนำเป็นแนวทางการวางแผนและพัฒนาการเสริมแรงต่างๆ ให้เกิดการทำวิจัยการศึกษาต่อไป

7. กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ด้วยความกรุณาจากผู้มีพระคุณหลายท่าน โดยเฉพาะ รศ. ดร. นพ.เชิดศักดิ์ ไอรณนิรัตน์ (ปรึกษาโครงการวิจัย) และขอกราบขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญทุกท่านที่ได้กรุณาเสียสละเวลาอันมีค่ายิ่งเพื่อตรวจสอบ ให้ข้อเสนอแนะในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย งานวิจัยนี้ได้รับทุนสนับสนุนการวิจัยจากแหล่งเงินทุน คือ กองทุนพัฒนาแพทยศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล ปีงบประมาณ 2560 และได้รับการรับรองจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในคน คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล

8. เอกสารอ้างอิง

- กชกร เกียรติศรี และ สุวิมล ว่องวานิช. (2012). การวิเคราะห์องค์ประกอบ ระดับ และตัวแปรที่สัมพันธ์กับความยึดมั่นผูกพันกับการวิจัยของครู. *OJED*. Vol.7, No.1, pp. 2003-2016.
- จิตยา สุวรรณขุ. (2517). วิทยาศาสตร์สังคม. วารสารคณะกรรมการแห่งชาติว่าด้วยการศึกษาฯ สหประชาชาติ, 6(17), หน้า 15-27.
- เพ็ญศรี เศรษฐวงษ์, (2544). *ระเบียบวิธีวิจัยการศึกษามือเบื้องต้น*. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- วรพล จรูญนิชกุล. (2556). ทัศนคติและอุปสรรคที่มีผลกระทบต่องานวิจัยของแพทย์ประจำบ้านในโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์. คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุนิสา ฉัตรมงคลชาติ, อัญญาพร แก้ววาทงศ์, เจริญพร แก้วละเอียด. (2551). ทัศนคติ ปัญหาและอุปสรรคในการสร้างงานวิจัยแพทยศาสตรศึกษาของนักวิชาการศึกษา. คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- สิน พันธุ์พินิจ. (2551). *เทคนิคการวิจัยทางสังคมศาสตร์*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร : วิทยพัฒน์.
- Faul, F., Erdfelder, E., Lang, A. G., & Buchner, A. (2007). G* Power 3: A flexible statistical power analysis program for the social, behavioral, and biomedical sciences. *Behavior research methods*, 39(2), 175-191.
- Gibson, J. L. (2000). *Organizations Behavior* (7th ed.). Boston: Irwin.
- John B. K and John R. S., (2012). PINEMAP year 3 Annual report. Attitudes Toward Research: The Effects of an Undergraduate Research Experience, pp.44-45.
- Papanastasiou, E. C. (2005). Factor structure of the attitudes toward research scale. *Statistics Education Research Journal*, 4(1), 16-26.